

máis complexa. É igualmente relevante que estas actividades demanden do alumnado a súa aplicación nunha variedade de contextos significativos e auténticos.

– A proposta de favorecer a capacidade do estudante para aprender por si mesmo reforzando a autoestima, a reflexión e a responsabilidade.

– O incentivo da axuda mutua e da aprendizaxe cooperativa para a realización das tarefas que lles permite ás alumnas e aos alumnos a análise, a expresión e a interpretación de pensamentos, sentimentos e feitos en distintos contextos sociais e culturais, así como o uso da linguaxe para regular a conduta e relacionarse cos demais.

– A énfase na atención á diversidade co uso de métodos que teñan en conta os diferentes ritmos e a prevención das dificultades de aprendizaxe, ademais da posta en práctica de mecanismos de reforzo e estratexias de regulación emocional tan pronto como se detecten estas dificultades.

– O estímulo dunha avaliación autorreguladora, é dicir, que se realice de forma continua ao longo de todo o proceso de ensino e de aprendizaxe permitindo a modificación e a readaptación da dinámica e das actividades de aula en función das necesidades do alumnado e do contexto.

2. Cultura Clásica.

2.1. Introducción.

A materia de Cultura Clásica comprende unha bagaxe de coñecementos cuxo eixe central vén constituído polo modo de entender o mundo e o ser humano que tiñan as civilizacións grega e romana. É sabido que as manifestacións desa cultura converxen en varios campos da acción e do pensamento humano, nunha secuencia temporal que chega ata hoxe mesmo e que se estende desde a filosofía e o dereito ata as linguas de moitos países e as súas literaturas, e desde as cidades e a súa organización, o deporte, a educación, ata o mundo da arte, o urbanismo e a vida cotiá. Os froitos da cultura clásica son, polo tanto, unha serie de valores cívicos, sociais e estéticos que determinan en gran medida o modo do ser do ser humano actual, de tal maneira que ese substrato cultural constitúe un elemento vivo na civilización occidental que permite tanto a continuidade na práctica deses valores como o entendemento por parte da cidadanía da súa pertenza a unha tradición de pensamento que está por encima das propias fronteiras dos Estados.

A través de Cultura Clásica preténdese iniciar o alumnado nun exercicio de reflexión e análise sobre as bases en que descansan realidades moi importantes da nosa cultura, confrontándoas co que coñecemos como legado clásico: un patrimonio común que debe ser considerado irrenunciable para a cidadanía europea.

O currículo da materia Cultura Clásica contribúe de modo directo á adquisición de competencias fundamentais, como é o caso da competencia en comunicación lingüística; a aproximación ao grego e ao latín, como linguas que seguen presentes nas linguas románicas e en moitas das linguas faladas en Europa, algunhas delas dentro da contorna cultural do alumnado, permite aumentar os coñecementos e as destrezas lingüísticas e contribúe á lectura comprensiva de textos diversos e á expresión oral e escrita. Así mesmo, a contribución de Cultura Clásica para desenvolver outras competencias como a cidadá ou a competencia en conciencia e expresións culturais lógrase mediante o coñecemento do amplo e rico patrimonio cultural, artístico e arqueolóxico grecolatino en Europa, que potencia o gozo estético da arte e fomenta o interese pola súa conservación e a obriga moral da súa transmisión ás xeracións vindeiras. Igualmente, mediante o coñecemento dos grandes clásicos da literatura grega e latina permítese unha mellor interpretación da literatura posterior, na cal perduran temas, arquetipos, mitos e tópicos, á vez que se desenvolve o interese pola lectura e se consolida o hábito lector.

Por outra banda, unha visión global da xeografía e da historia de Grecia e Roma impulsará o alumnado a comprender os procesos de cambio desde o mundo antigo ata a actualidade, traballando, tamén, a competencia matemática e as competencias básicas en ciencia e tecnoloxía, que capacitan para a análise de fenómenos complexos, o razoamento lóxico e o rigor científico.

Por último, a presenza das novas tecnoloxías da información e da comunicación no mundo actual debe aproveitarse como unha vantaxe para o labor cotián na aula, traballando, deste xeito, a competencia dixital. A procura de información guiada polo profesorado facilita o desenvolvemento do espírito crítico e o achegamento persoal ao coñecemento. Nesta liña, tamén hai que salientar a importancia do traballo da competencia en aprender a aprender, xa que o alumnado está iniciándose na selección, na avaliación, na comprensión e na produción de información cada vez máis complexa. A perseveranza, os hábitos de estudo, a autonomía e o traballo en equipo son capacidades que se poden afianzar neste capítulo.

De acordo con esta formulación, os criterios de avaliación e contidos da materia artículanse en bloques pertencentes aos seguintes ámbitos temáticos. Pártese da necesidade

de coñecer o marco xeográfico e histórico en que se desenvolveron as civilizacións grega e romana ao longo do tempo, orixe da civilización occidental para sentar as bases desta materia. O estudo das relixións grega e romana presta atención ás manifestacións máis significativas da relixiosidade oficial, os cultos públicos e privados, as manifestacións deportivas relacionadas, as festividades relixiosas e os valores culturais asociados a ela. Dentro deste punto sitúase o capítulo da mitoloxía, no que se aborda a construción do imaxinario colectivo europeo, grazas ás narracións míticas e lendarias, o mundo das divindades e dos heroes e das heroínas, e o seu mantemento na cultura contemporánea.

No bloque relativo á arte merecen especial atención as manifestacións artísticas que nos legaron as civilizacións grega e romana, que serviron e serven de modelo a moitas das producións actuais. Entre elas cómpre salientar, por unha banda, as relativas ás artes plásticas, concretamente á arquitectura, á escultura e ás artes decorativas, e, pola outra, á literatura, cuxa configuración en xéneros determina toda a nosa tradición literaria, grazas ao acervo de temas, tópicos e recursos estilísticos empregados polos seus autores e polas súas autoras.

Outro dos bloques dedícase á sociedade e á vida cotiá, dentro do cal se tratan aspectos como a organización política e social do mundo grecorromano, as clases sociais, a existencia da escravitude, o papel das mulleres na Antigüidade clásica, a vida pública e privada, e os valores cívicos, coas súas luces e sombras, que se transmitiron á cultura occidental.

O ámbito lingüístico orientase fundamentalmente a analizar a relación de parentesco entre as linguas clásicas e un bo número das que se falan na actualidade. Para iso, pártese do concepto de familia lingüística, centrando a atención na familia das linguas indoeuropeas, á que pertencen o grego e o latín e da cal deriva unha boa parte das linguas modernas. O estudo da orixe e da evolución da familia lingüística indoeuropea acompáñase coa descrición do marco histórico e xeográfico onde ten lugar a devandita evolución. En relación con este aspecto, inclúese un percorrido a través da orixe e da evolución da escritura e a súa diversidade de sistemas e alfabetos. Préstase especial atención ao importantísimo papel que o latín e o grego desempeñaron na configuración das linguas modernas, en especial na composición culta e na formación do léxico. O obxectivo último da materia de Cultura Clásica neste ámbito será permitirlle ao alumnado afondar na comprensión da propia lingua e no uso desta como elemento esencial para a comunicación e a adquisición de coñecementos. Resulta coherente co espírito de incorporación de métodos activos nas materias de Latín en educación secundaria obrigatoria e de Latín e Grego no bacharelato introducir unha fraseoloxía básica latina e grega, para que o alumnado poida aprender e,

sobre todo, usar oralmente fórmulas de saúdo e presentación, e utilizar pequenas frases para preguntar ou comentar aspectos básicos da actividade diaria na aula. O obxectivo desta incorporación pretende espertar a curiosidade do alumnado polas linguas clásicas e achegalo dun modo que o sorprenda e rompa cos estereotipos consolidados.

O bloque restante irá enfocado a iniciar o alumnado no coñecemento dos aspectos máis característicos e intrínsecos da cultura grecorromana, de xeito que a través do seu estudo sexa quen de analizar e comprender os trazos comúns e os diversos, valorar a herdanza clásica e respectar o patrimonio cultural de carácter material e inmaterial da humanidade.

En todos os bloques fica implícito o estudo inescusable do mantemento do legado clásico na actualidade, co que se pretende analizar todos os elementos desta herdanza clásica que continúan a ser referentes na nosa cultura en múltiples esferas do coñecemento e da vida cotiá.

2.2. Obxectivos.

Obxectivos da materia
<p>OBX1. Describir o mundo grecorromano desde as facetas xeográfica e histórica, localizándoo no espazo e no tempo mediante o uso da cartografía e os eixes cronolóxicos para que sirva de punto de partida do resto de coñecementos.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Preténdese así que o alumnado poida ter unha idea clara das localizacións principais do mundo grecorromano. Tamén é importante que entendan o paso do tempo, a magnitude dos períodos históricos, a organización dos calendarios e a importancia de personaxes fundamentais. Procúrase que o alumnado desenvolva unha certa memoria histórica e aprecie o cordón umbilical que o une cos seus devanceiros. Todo isto servirá para enmarcar espacial e temporalmente os coñecementos adquiridos con posterioridade. • Hase tentar que o alumnado chegue a identificar prexuízos e estereotipos adoptando unha actitude de respecto e valoración da diversidade como riqueza cultural, histórica e lingüística, comprendendo a importancia de coñecer as súas raíces para reflexionar e comprender a súa propia idiosincrasia.
<p>OBX2. Recoñecer as influencias da mitoloxía clásica analizando a literatura, o cinema, o teatro, a publicidade, a arte en xeral e mesmo aspectos da vida cotiá, para entender a orixe deses elementos herdados e usalos correctamente.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Sendo este un dos aspectos máis recoñecidos do mundo clásico por parte do alumnado, cómpre deixar clara a funcionalidade e orixe do mito no mundo antigo. Así mesmo, é importante recoñecer a influencia da mitoloxía non só nas manifestacións artísticas, senón tamén noutras de tipo máis cotián como a publicidade, emprego de refráns e expresións nas que a mitoloxía deixou a súa pegada, o horóscopo, a fraseoloxía, os elementos químicos etc. Procurarase sacar proveito da mitoloxía clásica para facer reflexionar o alumnado e que comprenda o significado e o uso de termos de diferentes campos e de expresións idiomáticas que proveñen de forma directa ou indirecta da mitoloxía grecolatina.

• Aproveitarase a mitoloxía clásica para propoñer a elaboración individual e/ou conxunta de traballos sinxelos de investigación en que o alumnado fortaleza metodoloxías como o traballo colaborativo, o traballo por proxectos e amplíe e mellore as súas habilidades tanto na procura como na selección crítica de información por medios tanto analóxicos como dixitais.

OBX3. Identificar de maneira xeral etapas e estilos a través de obras salientables da arte grecolatina para recoñecer e interpretar eses elementos en exemplos doutras épocas ou movementos artísticos e culturais.

• A arte grecorromana e as súas obras máis importantes deben ser recoñecidas polo alumnado como un dos elementos esenciais da nosa cultura. Os exemplos de elementos arquitectónicos de influencia clásica rodéannos e é posible observar esa mesma proxección noutras artes plásticas como a escultura, a pintura etc.

• Preténdese que o alumnado chegue a recoñecer e valorar as obras senlleiras da arte grecorromana e, especialmente, a comprobar a súa presenza e pegada non só en movementos artísticos como a pintura, a escultura ou a arquitectura, senón tamén noutras artes máis próximas ao contexto actual en que se move o alumnado diariamente, como a fotografía, o debuxo, a ilustración, o deseño gráfico etc. Por outra parte, é fundamental espertar o sentido estético e o aprecio polas manifestacións artísticas en xeral partindo da arte grecolatina, e fomentar, na medida do posible, a creatividade e hábitos como a visita a museos ou exposicións.

OBX4. Recoñecer os elementos presentes do pasado grecolatino en aspectos actuais tales como a política, os usos e costumes da sociedade, a situación da muller, o dereito, a educación e as formas de lecer, establecendo comparacións para comprender mellor o mundo que nos rodea.

• Cómpre que o alumnado sexa consciente do patrimonio herdado das linguas clásicas no que atinxe ás formas de goberno, as institucións e outros aspectos da nosa sociedade como o dereito, os usos sociais ou a vivenda. A análise das características da civilización grecolatina e da súa achega á identidade europea actual supón recibir información expresada a través de fontes gregas e latinas e contrastala, activando as estratexias adecuadas para poder reflexionar sobre o legado desas características e a súa presenza na nosa sociedade. Este obxectivo vértase arredor de tres ámbitos: o persoal, que inclúe aspectos tales como os vínculos familiares e as características das diferentes etapas da vida das persoas no mundo antigo ou o respecto aos maiores; o relixioso, que comprende, entre outros, o concepto antigo do sagrado e a relación do individuo coas divindades e os ritos; e o sociopolítico, que atende á relación do individuo coa cidade, ás súas institucións, ás formas de goberno e ás clases sociais.

• Por outra parte, non se pode eludir a situación da muller e da escravitude no mundo clásico e os pasos dados ao longo dos séculos pola equiparación de dereitos de todas as persoas. Os procesos de análise crítica requiren contextos de reflexión e comunicación dialóxicos, respectuosos coa herdanza da Antigüidade clásica e coas diferenzas culturais que teñen a súa orixe nela e orientados á consolidación dunha cidadanía democrática e comprometida co mundo que a rodea, polo que supón unha excelente oportunidade para poñer en marcha técnicas e estratexias de debate e de exposición oral na aula.

OBX5. Tomar conciencia do valor das linguas clásicas, a través da súa perspectiva etimolóxica e como elemento transmisor das civilizacións grega e romana, para non esquecer que foron linguas vivas e que, nalguna medida, seguen a selo.

• Procurarase o afondamento na comprensión das linguas do repertorio do alumnado e no uso destas como elemento esencial para a comunicación e a adquisición de coñecementos.

• Procurarase a introdución de fórmulas básicas de saúdo, despedida, así como preguntas e respostas máis comúns no desenvolvemento das aulas, tanto en latín como en grego, sempre dun modo lúdico e para despertar a curiosidade do alumnado no uso comunicativo das linguas clásicas.

• Cómpre que o alumnado tome conciencia da evolución lingüística e da importante presenza das linguas grega e latina nas linguas de repertorio do alumnado. O estudo da evolución das linguas clásicas, partindo tanto desde formas de grego como de latín, axuda a mellorar a comprensión lectora e a expresión oral e escrita, así como a consolidar e a ampliar o repertorio léxico do alumnado nas linguas que o conforman, romances e non romances, ofrecendo a posibilidade de identificar e definir o significado etimolóxico dun termo, e de inferir significados de termos novos ou especializados.

OBX6. Apreciar o mundo grecorromano mediante a investigación da súa herdanza actual de forma que se respecte e se valore o que representa o legado e o patrimonio do mundo clásico e a obriga como cidadáns que temos de preservalo e transmitilo á posteridade.

• Posta en valor do noso patrimonio cultural, que se aloxa nos restos arqueolóxicos, nos museos e mesmo no contorno cotián, así como nas manifestacións máis inmateriais da cultura grecorromana, como o pensamento, as crenzas, a mitoloxía, a estética e a ética.

• Deste xeito poderá tomar conciencia da influencia, o mantemento e a presenza destes aspectos na cultura occidental, e comprender a súa identidade cultural, así como as manifestacións que a definen.

• Neste sentido, a preservación do patrimonio cultural grecolatino require o compromiso dunha cidadanía interesada en conservar o seu valor como memoria colectiva do pasado e en revisar e actualizar as súas funcións sociais e culturais, para ser quen de relacionalos cos problemas actuais e manter o seu sentido, o seu significado e o seu funcionamento no futuro. A investigación sobre a pegada da herdanza do mundo clásico, así como dos procesos de preservación, conservación e restauración, implica o uso de recursos, tanto analóxicos como dixitais, para acceder a espazos de documentación como bibliotecas, museos ou escavacións.

2.3. Criterios de avaliación e contidos.

3º ou 4º curso.

Materia de Cultura Clásica 3º ou 4º curso	
Bloque 1. Xeografía e historia	
Criterios de avaliación	Obxectivos
• CA1.1. Describir os marcos xeográficos en que se desenvolven as civilizacións grega e romana ao longo da súa historia.	OBX1
• CA1.2. Localizar nun mapa en soporte papel e dixital fitos xeográficos e enclaves concretos relevantes para o coñecemento das civilizacións grega e romana.	OBX1
• CA1.3. Identificar, describir e explicar o marco histórico e as etapas en que se desenvolven as civilizacións grega e romana.	OBX1

Criterios de avaliación	Obxectivos
• CA1.4. Identificar as principais características de cada período da historia de Grecia e Roma, o papel que desempeñan os seus protagonistas e saber situar nun eixe cronolóxico feitos históricos.	OBX1
• CA1.5. Identificar as características fundamentais da romanización de Hispania e Gallaecia.	OBX1
Contidos	
<ul style="list-style-type: none"> • Marco xeográfico das civilizacións grega e romana. • Marco histórico da civilización grega: das civilizacións minoica e micénica ao mundo helenístico. Etapas, feitos importantes e mulleres e homes relevantes. • Marco histórico da civilización romana: monarquía, república e imperio. Etapas, feitos importantes e mulleres e homes relevantes. 	
Bloque 2. Mitoloxía	
Criterios de avaliación	Obxectivos
• CA2.1. Identificar os principais deuses e deusas da mitoloxía grecolatina.	OBX2
• CA2.2. Recoñecer os mitos e os heroes grecolatinos e as heroínas grecolatinas e establecer semellanzas e diferenzas cos mitos e os heroes e as heroínas doutras culturas e os actuais. Orixes e funcións.	OBX2
• CA2.3. Comparar as características da relixiosidade e da relixión grega coas actuais.	OBX2
• CA2.4. Describir os fundamentos da relixiosidade romana e distinguir a relixión oficial das manifestacións do culto privado.	OBX2
Contidos	
<ul style="list-style-type: none"> • Cosmogonía. Teogonía. O panteón grego e romano. • Mitos grecolatinos. Orixes e funcións. Os heroes e heroínas. Perduración da mitoloxía nas manifestacións artísticas, literarias e na publicidade. • Relixión grega: cultos, santuarios e oráculos. • Relixión romana: culto público e privado. 	
Bloque 3. Arte	
Criterios de avaliación	Obxectivos
• CA3.1. Distinguir as características fundamentais da arte clásica e relacionar manifestacións artísticas actuais cos seus modelos clásicos.	OBX3
• CA3.2. Identificar as características máis salientables da arquitectura grecorromana en relación cos edificios máis singulares.	OBX3
• CA3.3. Recoñecer as manifestacións escultóricas da arte grega e romana ao longo da Antigüidade e identificar a súa temática en obras representativas.	OBX3
• CA3.4. Diferenciar as creacións urbanísticas romanas das outras épocas, así como a súa rede viaria, facendo fincapé no contorno do alumnado.	OBX3
• CA3.5. Saber localizar os principais monumentos clásicos do patrimonio español e europeo.	OBX3

Contidos	
<ul style="list-style-type: none"> Fundamentos e etapas da arte clásica. Arquitectura en Grecia e Roma: tipos de edificios e ordes arquitectónicas. Escultura en Grecia e Roma: etapas, estilos e temáticas. Enxeñaría romana: obras públicas e urbanismo. Vías romanas. Herdanza clásica no patrimonio artístico en Europa en xeral e en Galicia en concreto. 	
Bloque 4. Sociedade e vida cotiá	
Criterios de avaliación	Obxectivos
• CA4.1. Identificar as características das principais formas de organización política presentes no mundo clásico, e establecer semellanzas e diferenzas entre elas e cos sistemas políticos actuais.	OBX4
• CA4.2. Distinguir as características e a evolución das clases sociais en Grecia e Roma.	OBX4
• CA4.3. Describir a composición da familia e os papeis asignados aos seus membros.	OBX4
• CA4.4. Coñecer os trazos máis salientables da vida cotiá en Grecia e Roma.	OBX4
• CA4.5. Identificar as principais formas de lecer da Antigüidade e comparalas coas actuais.	OBX4
• CA4.6. Relacionar e establecer semellanzas e diferenzas entre as manifestacións deportivas da Grecia clásica e as actuais.	OBX4
Contidos	
<ul style="list-style-type: none"> Organización política en Grecia e en Roma: formas de goberno e institucións. Sociedade en Grecia e Roma: clases sociais. A escravitude. A familia en Grecia e Roma. Roles dos seus membros; situación da muller. Vida cotiá en Grecia e Roma: vivenda, hixiene, alimentación, vestimenta e traballo. Os espectáculos públicos en Grecia e Roma. 	
Bloque 5. Lingua e literatura	
Criterios de avaliación	Obxectivos
• CA5.1. Distinguir diversos tipos de escritura, comprender as súas funcións e a orixe do alfabeto e dos tipos de sistemas de escritura usados na actualidade e recoñecer a presenza de elementos dos alfabetos grego e latino nos alfabetos actuais.	OBX5
• CA5.2. Identificar a orixe común das linguas indoeuropeas, distinguir as linguas europeas romances das non romances e recoñecer a orixe grecolatina do léxico das linguas de España e doutras linguas modernas.	OBX5
• CA5.3. Distinguir e identificar latinismos, cultismos, semicultismos e termos patrimoniais e facer evolucións desde o latín ao galego e ao castelán, tendo en conta os fenómenos fonéticos.	OBX5

Criterios de avaliación	Obxectivos
• CA5.4. Utilizar con propiedade terminoloxía científico-técnica de orixe grecolatina e constatar o influxo das linguas clásicas en linguas non derivadas delas.	OBX5
• CA5.5. Identificar as principais características dos xéneros literarios grecolatinos, a súa influencia na literatura posterior e os fitos esenciais das literaturas grega e latina como base literaria da cultura europea e occidental.	OBX5
• CA5.6. Usar as fórmulas de saúdo e presentación en latín e grego e fraseoloxía básica da aula.	OBX5
Contidos	
<ul style="list-style-type: none"> • Historia da escritura. Tipos de escritura, materiais e soportes. • Orixe do alfabeto. O alfabeto grego e o abecedario latino. • As linguas do mundo. O indoeuropeo e as súas familias lingüísticas. • As linguas romances. • Composición e derivación culta de orixe grega e latina. • Latinismos, palabras patrimoniais, cultismos e semicultismos. • Principais regras de evolución fonética do latín ao galego e ao castelán. • Léxico grecolatino na linguaxe común e na científica e técnica. • Presenza das linguas clásicas nas linguas modernas. • Xéneros literarios grecolatinos: autores e obras principais. • Fórmulas básicas de saúdo e presentación en latín e grego, e fraseoloxía básica do medio escolar. 	
Bloque 6. Perduración na actualidade	
Criterios de avaliación	Obxectivos
• CA6.1. Recoñecer a presenza da civilización clásica nas artes e na organización social e política.	OBX6
• CA6.2. Coñecer a perduración da mitoloxía e os temas lendarios nas manifestacións artísticas actuais.	OBX6
• CA6.3. Identificar os aspectos máis importantes da historia de Grecia e Roma e a súa presenza no noso país e recoñecer as pegadas da cultura romana en diversos aspectos da civilización actual.	OBX6
• CA6.4. Investigar sobre a perduración da civilización clásica na contorna, utilizando as tecnoloxías da información e da comunicación.	OBX6
Contidos	
<ul style="list-style-type: none"> • Presenza da civilización grecolatina nas artes e na organización social e política actual. • Mitoloxía e temas lendarios nas manifestacións artísticas actuais. • Historia de Grecia e Roma e a súa presenza no noso país. A presenza de Grecia e Roma na Península Ibérica. A romanización de Hispania e a da Gallaecia. • Investigación sobre a perduración da civilización clásica na nosa cultura. 	

2.4. Orientacións pedagóxicas.

A intervención educativa na materia de Cultura Clásica desenvolverá o seu currículo e tratará de asentar de xeito gradual e progresivo as aprendizaxes que lle faciliten ao alumnado o logro dos obxectivos da materia e, en combinación co resto de materias, unha adecuada adquisición das competencias clave e o logro dos obxectivos da etapa.

Neste sentido, no deseño das actividades, o profesorado terá que considerar a relación existente entre os obxectivos da materia e as competencias clave a través dos descritores operativos do perfil de saída e as liñas de actuación no proceso de ensino e aprendizaxe, que se presentan nos puntos seguintes, e seleccionar aqueles criterios de avaliación do currículo que se axusten á finalidade buscada, así como empregalos para verificar as aprendizaxes do alumnado e o seu nivel de desempeño.

Relación entre os obxectivos da materia de Cultura Clásica e as competencias clave a través dos descritores operativos do perfil de saída establecidos no anexo I.

Obxectivos da materia	Competencias clave							
	CCL	CP	STEM	CD	CPSAA	CC	CE	CCEC
OBX1	2		4			1		
OBX2				2	3-4-5			1-2
OBX3								1-2
OBX4	2					1-2		
OBX5	4	2-3						
OBX6	1-3	3		1-3	3-4-5		3	

Liñas de actuación no proceso de ensino e aprendizaxe.

– O traballo en relación con materias lingüísticas e humanísticas para conectar a Cultura Clásica con elas co fin de aumentar e mellorar o coñecemento sobre a cultura da Antigüidade e a reflexión sobre a súa perduración ata os nosos días.

– A planificación dos obxectivos de Cultura Clásica tendo en conta as posibilidades de traballo cooperativo con outras materias: Bioloxía e Xeoloxía, Física e Química, Matemáticas etc.

– O uso das tecnoloxías dixitais para a busca de información como ferramenta de traballo, consulta e exercicio interactivo, propiciando con iso o afondamento nas técnicas de

investigación, procura, selección e presentación da información tanto de forma oral como escrita ou visual.

– O emprego de recursos como a cartografía e a elaboración de eixes cronolóxicos tanto en formato papel como mediante recursos en liña, aplicacións que permiten percorridos virtuais polas localizacións máis destacadas do mundo grecorromano e visualizar vídeos sobre os contidos referidos especialmente ao primeiro bloque, así como dos lugares de culto marcados por unha contorna xeográfica moi particular, e grazas a iso poderá conectarse a xeografía coa arqueoloxía, a relixión ou a mitoloxía, especialmente no caso do mundo grego.

– Vincular o desenvolvemento da materia á lectura de textos clásicos ou referidos ao mundo grecorromano (fragmentos de obras orixinais, adaptacións, textos historiográficos etc.) para traballar transversalmente a comprensión lectora, de tal maneira que sexa a lectura a que dea pé á explicación dos contidos, como elementos referenciais precisos para entender os textos. Esta metodoloxía permite traballar a mecánica da lectura (tanto silenciosa como en voz alta) e a comprensión lectora; facer un achegamento á crítica textual en conexión coas materias de Lingua Galega e Literatura e Lingua Castelá e Literatura; incentivar a participación na aula do alumnado a través da expresión de ideas e reflexións, facendo especial fincapé no desenvolvemento da capacidade comunicativa en público e procurar un achegamento innovador e experimental nunha materia que se presta a iso.

– Experimentar con outras metodoloxías como o traballo por proxectos significativos para o alumnado, a clase invertida (*flipped classroom*), a aprendizaxe colaborativa, a ludificación etc. Estas metodoloxías permiten maximizar o tempo útil de traballo práctico na aula, optimizan resultados e fan o proceso de ensinanza máis inclusivo e variado reforzando a autoestima, a autonomía, a reflexión e a responsabilidade.

3. Dixitalización.

3.1. Introducción.

A materia Dixitalización dá resposta á necesidade de adaptación á forma en que a sociedade actual obtén a información e en que se relaciona e produce coñecemento no alumnado que lle permita satisfacer as necesidades, individuais ou colectivas, que se foron establecendo de forma progresiva na vida das persoas e no funcionamento da sociedade e da cultura dixital. Pero a formación da cidadanía actual vai máis alá da alfabetización dixital, xa que require unha atención específica á adquisición dos coñecementos necesarios para

